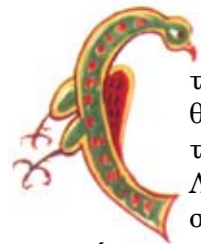

Βιβλιοπαρουσίαση «ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ΚΥΡΙΛΛΟΣ ΛΟΪΖΙΔΗΣ (1882-1950)»

● Του Δρος Ελευθέριου Αντωνίου
Κοινωνιολόγου-Ερευνητή

το έργο αυτό καταβλήθηκε προσπάθεια, να γίνει καταγραφή της ζωής του Γέροντα, Ιερομόναχου Κύριλλου Λοϊζίδη. Μία πράξη τιμής και μνημόσυνου προς τον σεπτό Ιερομόναχο, ο οποίος γεννήθηκε το 1882 στο κατεχόμενο σήμερα χωριό Μάσαρη, Μόρφου. Ο Ιερομόναχος Κύριλλος γνώρισε και αγάπησε τον θεάνθρωπο Χριστό αλλά και τον Μέγα Ασκητή της Ερήμου Άγιο Αντώνιο μέσα από την μικρή ενοριακή εκκλησία η οποία ήταν αφιερωμένη προς τιμή του. Από μικρή ηλικία μέχρι και το τέλος της ζωής του, υπηρέτησε την Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου με όλη τη δύναμη της ψυχής του. Μέσα από τον έντιμο και ενάρετο ασκητικό βίο του, απέδειξε έμπρακτα το θεάρεστο έργο που επιτέλεσε, την καλή φήμη, καθώς και τις παρακαταθήκες που άφησε τόσο στην υπόλοιπη Αδελφότητα, όσο και στην κοινωνία γενικότερα.

Οι προσωπικές μαρτυρίες, καθώς και οι προλογίσες της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Νέας Ιουστινιανής και Πάσης Κύπρου κκ Χρυσοστόμου Βαε, του Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ Νεοφύτου καθώς επίσης και του Θεοφιλεστάτου Επισκόπου Χύτρων - Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου κ Λεοντίου, αναδεικνύουν την προσωπικότητα το ήθος και τον χαρακτήρα του ταπεινού αυτού Γέροντα. Σημαντική υπήρξε η βοήθεια και η αμέριστη συμπαράσταση της Αδελφότητας της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου παραχωρώντας μας τα βιβλία των πρακτικών των Συνεδριάσεων. Ως επίσης και η άντληση του αρχιερακού υλικού από τα Αρχεία της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου, τα Αρχεία των αοιδίμων Αρχιεπισκόπων Κυρίλλου Γαε(1916-1933), Λεοντίου (1947) και Μακαρίου Βαε(1947-1950). Σημαντικές πληροφορίες επίσης αντλήθηκαν μέσα από τα έργα και τα συγγράμματα των Ιωάννη Τσικνόπουλου και Ιωάννη Χατζηιωάννου καθώς και από άλλες αρχιερακές πηγές.

Στο διάβα των δύο και πλέον χιλιετιών χριστιανοσύνης, μυριάδες ήταν οι ιερές ασκητικές ρασοφόρες μορφές οι οποίες έχουν υπηρετήσει σε άβαστα Σπήλαια, Μοναστηριακές Μονές και Σκήτες. Μία από αυτές τις μορφές που ακολούθησαν τα βήματα του Μοναχισμού προσφέροντας τον εαυτό τους με αυταπάρνηση ήταν η σεπτή και ταπεινή μορφή του Γέροντα Ιερομόναχου Κύριλλου Λοϊζίδη - Εγκλειστριώτη.

Ο Κύριλλος Λοϊζίδης προερχόταν από πολυμελή οικογένεια, η οποία μαστιζόταν από τη φτώχεια και τη μιζέρια της εποχής αυτής. Πατέρας του ήταν ο Χατζηπανα(γ)ής, ο οποίος και νυμφεύθηκε τρεις φορές.

Η έφεση και η κλίση του για να υπηρετήσει

το Θεό μέσα από τον Ιερό Ναό του Αγίου Αντωνίου στα Μάσαρη, η θέληση του για να ακολουθήσει τα βήματα του Μεγάλου αυτού Ασκητή της ερήμου, καθώς επίσης και η φτώχεια που μάστιζε τόσο το χωριό όσο και την οικογένειά του, τον οδήγησαν σε μικρή παιδική ηλικία στην μακρινή Ιερά Μονή του Αγίου Νεοφύτου.

Εκεί τον ακολούθησε λίγο αργότερα και ο ετεροθαλής αδελφός του Νεόφυτος.

Αφού διήλθε της δοκιμασίας του δοκίμου, της κουράς του Μοναχού, καθώς και της χειροτονίας στον πρώτο βαθμό της ιεροσύνης, σε ηλικία 34 ετών ο Κύριλλος Λοϊζίδης, χειροτονήθηκε Ιερομόναχος, επί Ηγουμενίας Ιακώβου. Συγκεκριμένα χειροτονήθηκε στις 06 Δεκεμβρίου 1916 από τον νεοεκλεγέντα Αρχιεπίσκοπο Κύριλλο Γ' στον ιερό ναό του Αγίου Ιωάννη στη Λευκωσία.

Μέσα από διάφορες συνεδρίες της Αδελφότητας της Ιεράς Μονής Αγίου Νεοφύτου, στις οποίες συμμετέχει και ο Κύριλλος Λοϊζίδης, σκιαγραφούνται και μελετώνται κάποιες από τις σημαντικές πτυχές της ζωής του, αναδεικνύοντας με αυτό τον τρόπο το ίδιο το έργο που προσέφερε και τον ρόλο που διαδραμάτισε μέσα από την Ιερά Μονή Αγίου Νεοφύτου αλλά και γενικότερα τη συμβολή και προσφορά του στο Μοναχισμό.

Σε ηλικία 38 χρονών ο Κύριλλος Λοϊζίδης ορίζεται Έφορος της Ι. Μονής του Αγίου Νεοφύτου, θέση που διατήρησε μέχρι το 1933. Διετέλεσε επίσης Διοικητικός Σύμβουλος του Ηγουμενοσυμβουλίου από το 1926 μέχρι το 1948. Ειδικός ταμίας από το 1926 μέχρι το 1933 και Πρόεδρος της Εκλογικής Συνέλευσης για ανάδειξη του νέου Ηγουμένου το 1933.

Το 1948 σε συνεδρία της Αδελφότητας υποβάλλεται από τον ίδιο και γίνεται δεκτή η παραίτηση του για λόγους υγείας που αντιμετώπιζε κατά τα τελευταία χρόνια της ζωής του.

Πέθανε το 1950 σε ηλικία 68 ετών και τάφηκε στο βορειανατολικό προαύλιο του Ναού.

Η αναφορά, η θύμηση και η τιμή που αποδίδεται προς τον σεπτό Γέροντα Κύριλλο Λοϊζίδη - Εγκλειστριώτη, αποτελεί παράλληλα κι ένα μνημόσυνο σε όλους αυτούς τους απλούς και ταπεινούς υπηρέτες του Θεού και του Μοναχισμού. Σε όλους αυτούς που μπορεί να μην έφθασαν στα ανώτατα δώματα της ιεροσύνης και του κλήρου, να μην κατείχαν οποιαδήποτε αρχιερατικά οφίκια και τίτλους, αλλά με τη σεπτή μορφή τους να έραναν, να συνέχισαν και να συνέβαλαν με το δικό τους τρόπο στο μεγαλείο της Χριστιανοσύνης, του Ελληνισμού και της Ιερής Παράδοσης!

Σε όλες αυτές τις στρατιές των ανωνύμων ρασοφόρων που υπηρέτησαν και συνεχίζουν να υπηρετούν σε Μοναστήρια, Σκήτες και άβαστα Σπήλαια, οφείλεται ένα μεγάλο ευχαριστώ και μια αιώνια ευγνωμοσύνη για το αθέατο, ακούραστο και θεάρεστο έργο που επιτέλεσαν και συνεχίζουν αόγγυστα να επιτελούν!

